

عنوان مقاله:

تحلیل و ارزیابی میزان رضایتمندی شهروندان شهر تبریز از سیستم حمل و نقل عمومی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های بوم شناسی شهری، دوره 13، شماره 27 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سامان ابی زاده - استادیار، گروه هنر و معماری، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

بهزاد احسانی بافتانی - کارشناسی ارشد، گروه برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.

صابر محمدپور - دانشیار، گروه شهرسازی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران.

نادر زالی - دانشیار، گروه شهرسازی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف اصلی از انجام پژوهش حاضر، ارزیابی میزان رضایتمندی شهروندان از حمل و نقل عمومی کلان شهر تبریز است. ابزار تحقیق پرسشنامه و جامعه آماری شهروندان تبریز می باشند. نمونه آماری براساس فرمول کوکران محاسبه و در جامعه آماری به صورت تصادفی ساده انتخاب شده است. روش تحقیق تحلیلی توصیفی و به صورت پیمایشی است به دلیل گستره پرسشگری و مصاحبه با شهروندان در ایام، ساعات و شرایط مختلف، دارای نوآوری می باشد. ابتدا ۱۳ شاخص برای ارزیابی میزان رضایتمندی از خدمات سیستم اتوبوسرانی در شهر مذکور شناسایی شد. با جمع آوری اطلاعات با بهره گیری از نرم افزار SPSS و آزمون تی تک نمونه ای، داده ها تحلیل گردید. نتایج پژوهش نشان داد که میزان رضایتمندی از شاخص های پژوهش را می توان در سه گروه تقسیم بندی کرد. در گروه اول؛ شاخص هایی قرار دارند که میزان رضایتمندی از این شاخص ها در حد متوسط است. شاخص هایی مانند سیستم های گرمایش سرمایش و میزان هزینه پرداختی در گروه اول قرار می گیرند. در گروه دوم؛ شاخص هایی همچون رفتار رانندگان و کارکنان و ساعات کاری سیستم اتوبوسرانی قرار دارند که رضایتمندی از این شاخص ها بیشتر از حد متوسط است. همچنین در گروه سوم؛ میزان رضایتمندی از شاخص های مبلمان مسیر و ایستگاه ها، ایمنی و امنیت ایستگاه ها، تعداد صندلی برای مسافران و خدمات ارائه شده برای معلولین، کم تر از حد متوسط است. میانگین میزان رضایت از سیستم اتوبوسرانی تندر برابر ۱۳/۳ است که نشان می دهد رضایتمندی در سطح متوسط است.

کلمات کلیدی:

رضایتمندی، حمل و نقل عمومی، اتوبوسرانی تندر، مقدار زمان انتظار در ایستگاه ها، تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1598841>

